

mission

KÄRLEK-TRO-HOPP-FRÅN MÄNNISKA TILL MÄNNISKA

MISSION 2014 NUMMER 2

Tron ger kraft
i Nepal

sid 14

Tf koordinatör för verksamhet bland studerande och vuxna, assistent för svensk service
Ingrid Björkskog, tfn 020 7127 282

Understödskoordinatör
Britt-Helen Lindman, tfn 020 7127 266

Informatör
Joanna Lindén-Montes, tfn 020 7127 264

Koordinator för barn- och ungdomsverksamheten
Carre Lönnqvist, tfn 020 7127 263

Följ med senaste nytt på
www.facebook.com/finska.missionssallskapet

mission 155:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Observatoriegatan 18,
 00140 Helsingfors. Postadress: PB 154,
 00141 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 020 7127 282,

fms@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör (tf):

Outi Laukkanen

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare:

Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X.

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 5 000 exemplar.

Tidningen är tryckt på miljövänligt papper.

Layout: Antonomia Ab, tryck: Forsberg.

Outi Laukkanen

En levande kyrka

Jag ska avslöja en sak: Jag har alltid velat bo på ett museum. Jag fascineras av gamla kulturer och trivs bland uråldriga föremål. Jag föreställer mig gamla civilisationer och tänker att jag borde ha fötts i en annan tidsepok. Sådan är jag. Jag brukar höra till dem som gör motstånd till förändringar och utbrister: varför måste vi förändra hela tiden, det är så jobbigt! Men nu är det ju så här i livet, att allt förändras, ja, själva livet är förändring. Det står i Kyrkans världsråds nya missionsdokument: "Missionens spiritualitet är alltid förvandling." Och förvandling sker överallt, också hos oss.

Se på barnen, hur de förändras i ett huj, om man träffas sällan får man lära känna varandra på nytt. Eller tänk på trädgården, som nu håller på att vakna till liv igen. Att grunda en trädgård är som att bygga, eller göra handarbete, men det finns en väsentlig skillnad: byggnadsmaterialet är levande. Det kan bete sig på ett överraskande sätt. En del växter blir stora väldigt fort, en del dör vad man än gör. En del sprider sig som pesten. När jag hade trädgård planterade jag sibiriska björnbärsbuskar, och nu dyker de upp över halva gräsmattan och försöker kväva krusbären. Följande ägare får snart börja utrota dem. Äppelträden däremot dog alla förr eller senare. En gång försvann en stor mängd tulpanlökar spårlost från rabatten, inte en enda kom upp. En del perenner kommer troget varje år, en del försvinner. En sak har jag lärt mig om trädgårdar: man kan aldrig förutse vad som händer.

Kyrkan är byggd av levande material, levande stenar. Därför växer den, rör sig och förändras. Muséer är trevliga, men kyrkan får inte bara vara ett museum eller mausoleum, för då är den inte mera kyrka. Kyrkans liv började på den första pingsten. Anden blåste, och människorna började förstå varandra över nationalitets- och språkgränser. Det är det vi strävar efter i missionsarbete: att förstå varandra, över alla gränser, och att inlemmas i samma kyrka, oberoende av språk, stam, hudfärg, kultur, kön eller andra egenskaper. Men vi kan aldrig styra Anden, den blåser vart den vill. Vi vet inte alltid varför det blir väckelse någonstans, trots att kyrkan lever under en massa begränsningar, och varför det någon annanstans inte händer så mycket fast omständigheterna är goda.

Förr tänkte man kanske att missionen var en rörelse från västerlandet till resten av världen, från centrum till marginalerna, men nu är det också rörelse från marginalerna till centrum och mellan alla kontinenter, åt alla håll. Vi, vår kyrka, kommer också att förändras, och vi vet inte hur. Det kan kännas skrämmande. Men om vi samarbetar med Gud är det Anden som förändrar oss, och förändringen blir till allas bästa. De levande stenarna blir en byggnad som lever och andas, en byggnad där alla hittar sina platser och blir accepterade. Och Anden blåser fritt.

Outi Laukkanen

tf chef för svensk service

tfn 020 7127 265

För ett år sedan kunde bröderna Dawit och Berhanu öppna en egen bilverkstad. Startkapital för verktyg fick de från Barnens Bank. Foto: Kirsi Hakala

Barnens Bank hjälper

Syskonen Berhanu (18) och Dawit (23) har tillsammans öppnat en bilverkstad i Woldiya i norra Etiopien med stöd av finländare via Barnens Bank, Finska Missionssällskapets fadderbarnsfond.

"Jag föddes i Woldiya. Min mamma dog för elva år sedan och min pappa dog tre år efter henne," berättar Dawit.

Efter föräldrarnas död bodde pojkarna och deras syster först tillsammans med sin moster i en mycket liten lägenhet. Det var då som bröderna började delta i Mekane Yesus-kyrkans och Finska Missionssällskapets gemensamma fadderbarnsprojekt.

Bröderna är mer praktiskt än akademiskt lagda. Dawit hade problem med skolgången, men han kom i alla fall in på bilelektroniklinjen vid en teknisk skola och studerade där i två år. Efter det arbetade han för en bilverkstad och det visade sig snabbt att han var mycket bra på att reparera bilar.

"Jag är bra på allt som har med bilelektronik att göra. Jag får också ut på landsbygden, till Gashena, Istayesh och Lalibela och reparerar bilar. Då stannar Berhanu här i verkstaden i Woldiya", berättar Dawit.

"Tack vare fadderbarnsprojektet har vi vuxit upp, fått gå i skola och kunnat starta vårt eget företag. Nu står vi på egna ben och vi har också kunnat spara lite pengar", säger Dawit. Text: Christine Björkskog, kontaktperson för fadderarbetet i Dessie.

Visste du att?

- > Jag tror-kampanjen startar på pingsten, kyrkans födelsedag. De insamlade medlen stöder växande kyrkor i världen. Inför kampanjen har Finska Missionssällskapet gjort ett inspirationsmaterial med lekar och andakter för församlingarnas globala fostran.
- > Finska Missionssällskapet har gett ut ett idématerial för mångkulturella mässor i Finland. Idéhäftet "Sök upp, bjud in, möt!", ger exempel på hur församlingarna kan göra en annorlunda och välkomnande mässa tillsammans med personer från olika kulturer och låta dem sätta sin egen prägel på gudstjänstlivet.
- > Materialet för kampanjen "Jag tror" och idéhäftet för mässan finns i materialbanken på adressen www.finskamissionssallskapet.fi/materialbank

"Det har skett. Jag är A och O, början och slutet. Jag skall låta den som törstar dricka fritt ur källan med livets vatten." Upp. 2:1:6

4

Luafolket och den spirande församlingen i Nanprovinnsen får hjälp av missionärerna Riikka-Maria och Tomas Kolkka, som nyligen bosatt sig i de thailändska bergen.

8

Rolf Steffansson har träffat kristna ledare från olika världsdelar. Huruvida utmaningar står kyrkorna inför idag?

10

Uppdrag världen ger missionsglimtar från Pakistan, Tanzania, Senegal och Singapore. "Tron är framför allt glädje", säger Burin Chaicharoen.

12

"Att erbjuda hjälp, och själva kunna ta emot den, är en viktig lärdom", säger Solveig Björklund-Sjöholm efter sin praktik i Bangkok.

14

De kristna i Nepal vill visa att alla människor är lika värda. Kampanjen **Jag tror** hjälper den växande kristna gemenskapen att nå ut till allt flera med evangeliet.

14

Vägarna leder till Vasa den här sommaren där massajkören Loruvani bjuder på rytmer från Tanzania. Kommer du med?

EVANGELIET

TEXT/FOTO JOANNA LINDÉN-MONTES

SPRIDS I THAILAND

Församlingen växer bland luafolket i norra Thailand. Nu bygger Finska Missionssällskapet ett språk- och församlingscentrum i byn Ban Napong i Nanprovinsen, där missionärerna Riiikka-Maria och Tomas Kolkka nyligen inlett sitt uppdrag.

Livet i bergsbyarna i Nanprovinsen skiljer sig kraftigt från vardagen i storstaden Bangkoks vimmel eller de thailändska semesterorterna vid kusten. I bergen måste människorna ofta nöja sig med en lägre levnadsstandard samt färre arbetstillfällen och utbildningsmöjligheter. Det dagliga brödet är alltså ingen självklarhet. Och kanske just därför har människorna en andlig hunger, säger Tomas Kolkka.

Tomas och Riikka-Maria Kolkka har studerat thailändska i Bangkok i 1,5 år och avlagt den thailändska statens officiella språkexamen. Familjen flyttade in i ett hyreshus i den staden Nan i norra Thailand i januari, redo för nya uppgifter inom kyrkan.

– Jag predikar redan nu i Ban Napong och förbereder thaispråkiga predikningar som jag ska hålla i olika bergsbyar, säger Tomas.

Paret ska nå ut till människorna i om-

rådet genom församlingsarbete och bibelundervisning men också genom läskunnighetsarbete, språkundervisning och musikverksamhet.

SKAPAR NÄTVERK

Thailands evangelisk-lutherska kyrka har redan 1066 medlemmar i Nanprovinsen och i år väntas medlemsantalet stiga ytterligare till 1200 medlemmar.

– Just nu håller vi på att bekanta oss med församlingsmedlemmarna och människorna i området genom att besöka olika byar. Eftersom det är första gången Finska Missionssällskapet skickar missionärer till området måste vi först skapa ett nätverk och lära oss kulturen, förklarar Tomas och Riikka-Maria.

Befolkningen i Nanprovinsen lever på jordbruk. Området är fattigt och till största delen befolkat av olika bergsstammar som tillhör etniska minoriteter.

– Här talar man en annan typ av thailändska än i Bangkok. Vi får lära oss att förstå dialekten. Vi ska också lära oss luaspråket, som är församlingsmedlemmarnas modersmål.

LOKALT SAMARBETE

Nya testamentet har ännu inte översatts till lua. I kyrkan läser man därför evangelietexterna på thai, men varvar med sånger och böner på luaspråket.

– Vi ska utveckla olika material för kyrkans arbete på luaspråket. Vi ska också undervisa i engelska, som blir allt viktigare i Thailand, där turismen ständigt växer. Folket i området kämpar med brist på arbete och vi vill hjälpa dem framåt, säger Tomas.

Sexåriga Matias har börjat i en thailändsk skola. I Nan sker nästan all undervisningen på thai.

forts. >>

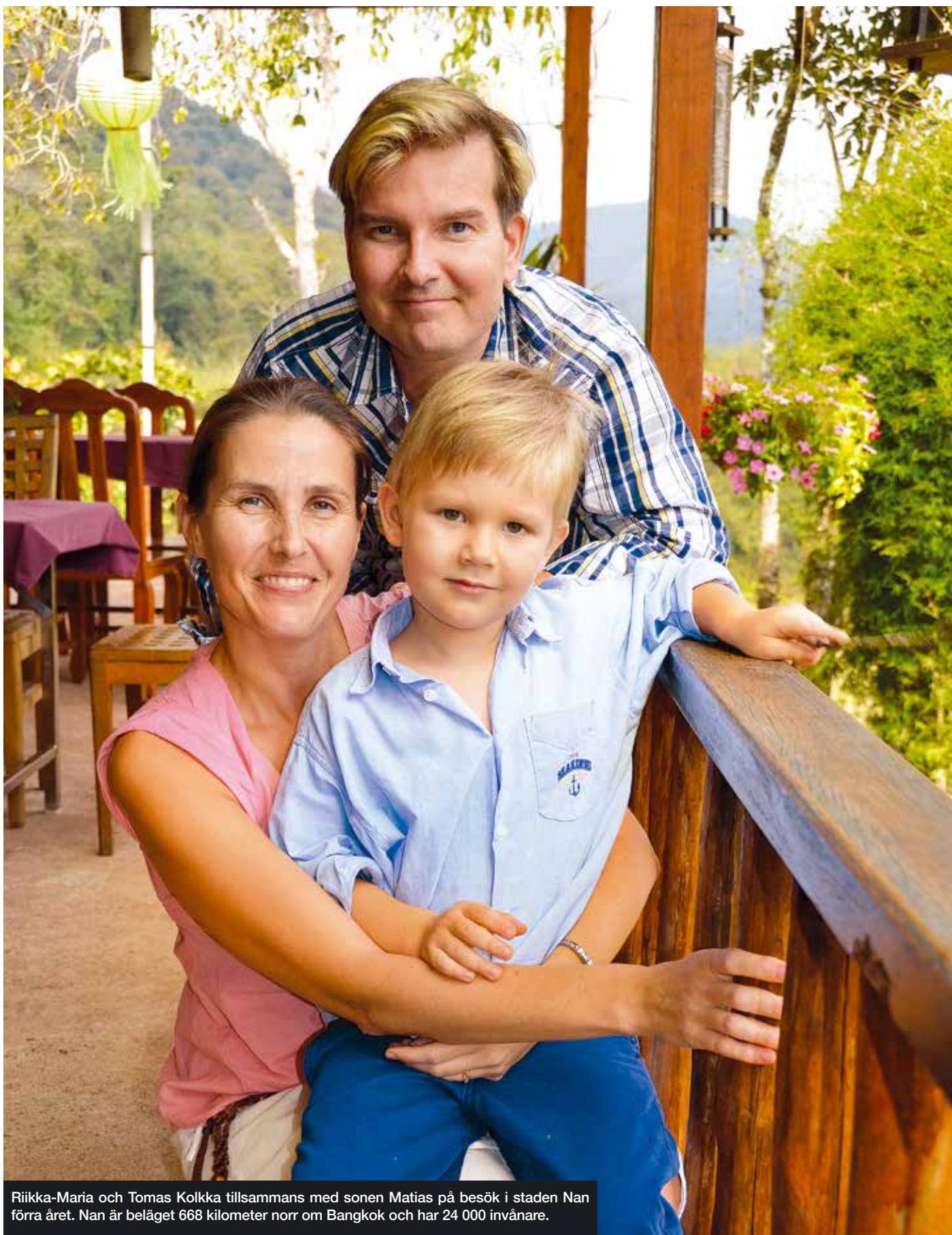
VISSTE DU ATT!

- Riikka-Maria och Tomas arbete stöds av Matteus församling och Ingå församling i Borgå stift. Familjen arbetade med bibelöversättning för Finska Missionssällskapet i Papua Nya Guinea åren 2003-2011.

- Luaminoriteten bor i små byar uppe i bergen nära gränsen till Laos. Eftersom Thailands evangelisk-lutherska kyrka har vuxit mycket snabbt de senaste åren i provinsen, behöver kyrkan missionärer för att stöda och utveckla dess arbete.

- Thailands evangelisk-lutherska kyrka har cirka 4 000 medlemmar och 19 församlingar. Finska Missionssällskapet stöder kyrkans teologiska seminarium i Bangkok. Mindre än en procent av befolkningen är kristen.

- Sällskapet inledde sitt arbete i Thailand 1978. Thailands evangelisk-lutherska kyrka, ELCT, grundades 1994, som ett resultat av missionssamarbetet mellan flera lutherska kyrkor och missionsorganisationer.

Riikka-Maria och Tomas Kolkka tillsammans med sonen Matias på besök i staden Nan förra året. Nan är beläget 668 kilometer norr om Bangkok och har 24 000 invånare.

Byhuset ger oss en unik möjlighet att delta i församlingsmedlemmarnas och bybornas vardag och lära oss deras språk, kultur och traditioner.

– I Bangkok talade han engelska men nu är det viktigt också för honom att lära sig thai för kunna få vänner här i staden och i byarna, säger hon.

ETT HEM I BERGEN

Familjen kommer också att ha ett hem i byn Ban Napong, i anslutning till språk- och församlingscentret som Finska Missionssällskapet bygger. Byn ligger på 130 kilometers avstånd från staden Nan och det tar ungefär 2,5 timmar att köra sträckan med bil. Byhuset är klart för inflyttning om ett par månader.

– Huset gör det också möjligt att vi som familj kan stanna och arbeta längre perioder i byn, något som annars skulle vara svårt i praktiken. Utöver detta ger byhuset oss en unik möjlighet att delta i församlingsmedlemmarnas och bybornas vardag och lära oss deras språk, kultur och traditioner.

MATIAS BLIR STOREBROR

Riikka-Maria, som är musiklärare, funderar just nu på utvecklingen av musiken i gudstjänsterna och söndagsskolverksamheten i Nanprovinsen. Hon har också ordnat en musikkurs vid kyrkans utbildningscenter i Bangkok.

– Församlingsmedlemmarna saknar instrument och önskar flera livliga inslag i gudstjänsterna och andakterna. Det finns mycket lokal musikkultur att inspireras av, säger Riikka-Maria.

Den här sommaren blir det dags för Riikka-Maria och resten av familjen att hålla en paus i Finland. Familjen väntar nämligen tillökning i mitten av juli.

– Om allt går bra, blir Matias storebror i sommar! Vi är överlyckliga, utbrister Riikka-Maria och Tomas.

Finska Missionssällskapet bygger ett församlings- och språkcentrum med inkvartering i byn Ban Napong. Foto: Tomas Kolkka

Pastor Amnuay Yodwong leder kyrkans arbete i Nanprovinsen. Här tillsammans med Yup-ha Yodwong och familjens fyra adopterade döttrar. Flickorna är klädda i luafolkets typiska dräkter efter ett dansuppträdande i provinsens enda kyrka.

Guds medarbetare i världen

När jag skriver detta, har jag två veckor av intensiva diskussioner med partners från trettio länder bakom mig. Vi har talat om, hur Guds rike blir synligt i Afrika, Asien, Europa och Latinamerika. Den mest inspirerande tanken är att vi från olika språk och kulturer förenas i vår kallelse att vara Guds medarbetare i världen. Vi delar berättelsen om att vara skapade till Guds avbild, att vara försenade genom Kristi liv, död och uppståndelse, och upprättade till tjänst av den Heliga Andens kraft. Våra bröder och systrar kunde berätta hur Ordet genom gudstjänstliv, bibelstudier och det privata andaktslivet förändrar individer och samhällen.

Samtalen med våra partners har varit utmanande. Vår egen världsdel är präglad av individualism. Det betyder att kyrkan lätt för oss blir bara en annan fotbolls- eller hobbyklubb. Vi är med så länge det känns roligt. För våra vänner i syd, som lever där rädsla, hopplöshet och förtryck råder är den kristna tron inte ett trevligt tilläggsalternativ för en meningsfull fritid, utan ett livsvillkor. Det ger andra perspektiv åt orden om att döpa in folk i Kristi nya gemenskap, och att lära dem att hålla allt det Han befallt.

Våra vänner lyssnade allvarligt på när biskop Matti Repo från Tammerfors berättade om Finlands kyrkas missionsutmaningar. Deras frågor handlade om vad vi kan lära oss av varandras framgångar och misslyckande, och hur vi kan stöda varandra.

Jag får ofta frågan, om mission behövs i en tid då kyrkorna växer i allt flera delar av världen. Konsultationerna påminde mig om, att Guds mission på inget sätt är färdig. Kyrkan är till för dem som står utanför. Under våra möten delade vi en vision om en kyrka som frimodigt vittnar om sin tro, som är inbjudande, och som tar sig an och förändrar det samhälle den lever i. Fastän många talturer gällde problem och utmaningar, var den grundläggande tonen ändå glädje över att få vara med. Inbjudan till deltagande gäller också oss. Vi får vara med och be för den världsvida kyrkan och vi får dela de resurser Gud gett genom oss. Och fortfarande behövs människor som ger av sitt kunnande och sin tid för att stöda våra partnerkyrkor på olika håll i världen.

Trots utmaningar, går kyrkan en ljus framtid till mötes. Det mest inspirerande budskapet är, att vi är en del av den framtiden.

Rolf Steffansson

direktör för utrikesarbetet, Finska Missionssällskapet

Finska Missionssällskapet och Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland diskuterade kyrkans mission tillsammans med representanter från 30 kristna kyrkor i mars och april.

Foto: Joanna Lindén-Montes

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET RF:S ÅRSMÖTE

Plats: Vasa övningsskola, Skolhusgatan 31, Vasa

Tid: lördag 7.6.2014 kl. 9.00

Granskning av fullmakter sker kl. 8-9 på mötesplatsen.

Vid årsmötet behandlas följande ärenden:

1. Val av ordförande, sekreterare, två protokolljusterare och rösträknare
 2. Konstaterande av mötets lagenlighet och beslutförhet
 3. Godkännande av mötets föredragningslista och arbetsordning
 4. Föredragande av verksamhetsberättelsen, bokslutet och revisorernas utlåtande
 5. Fastställande av verksamhetsberättelsen och bokslutet samt fattande av beslut om beviljande av ansvarsfrihet för styrelsemedlemmar och verksamhetsledaren samt övriga ansvariga
 6. Fastställande av verksamhetsplan och budget
 7. Fastställande av medlemsavgifter
 8. Val av styrelsemedlemmar i stället för de som står i tur att avgå
 9. Utnämmande av en valkommitté för val av följande styrelse
 10. Val av två revisorer och två revisorssuppleanter
- Styrelsen 10.4.2014
11. Styrelsens redogörelse med anledning av klämmor som framförts vid årsmötet 2013
 12. Medlemsmotion 26.3.2014 till årsmötet

Styrelsen 10.4.2014

Finländskt missionsarbete 40 år i Senegal

TEXT TEIJA LAINE

Senegalmissionärerna Kristina Fernström och Britta Lassus tillsammans med bibelöversättarna Ndongo Fall och Pape Diouf vid missionshuset i Helsingfors. Senegaleserna besökte Finska Missionssällskapet i april. Foto: Joanna Lindén-Montes

Den 16 februari firades den årligen återkommande högtiden ”Kyrkans Dag” i Fatick, i år med fokus på det finska missionsarbetet. Den första finländska missionären, pastor Stig-Olof Fernström, steg i land i Senegal i mars 1974. Kort därpå anlände hans hustru Kristina Fernström för att delta i bibelöversättningsarbetet.

Stig-Olof och Kristina deltog i årets festligheter och fick varsitt diplom av kyrkans ledare, pastor Abdou Thiam, som tack för sina insatser som missionspionjärer. Kyrkans första ledare, pastor Fulgence Ndour, berättade om sitt första möte med Fernström. Ndour

Kyrkans Dag firas för att uppmuntra församlingarna i den lilla kyrkan med femtusen medlemmar. Lutheranerna är en liten men respekterad minoritetsgrupp i Senegal, där islam är majoritetsreligion och genomsyrar landet.

Feststämningen var på topp trots vårvinterns hittills blåsigaste väder, som gjorde att solskärmar svajade och sanddamm flög runt. Kanske vinden påminde festdeltagarna om den Helige Andens vind? Den Heliga Ande som Gud sänder för att ta hand om sin kyrka, dess tillväxt och dess framtid.

Senegals lutherska kyrkas födelse är en frukt av det missionsarbete som Finska Missionssällskapet inledde för 40 år sedan.

gladde sig åt hur kyrkan under 40 år har utvecklats från ett litet embryo till en stark och självständig kyrka. I ett flertal av festtalen uppmärksammades det faktum att 40 år är en lång tid, men att detta bara är en början. Fernström påminde i sin tur om att Senegals lutherska kyrkas uppkomst är ett Guds under.

Under festligheterna ärades också alla som på olika sätt har bidragit till översättningsarbetet av sererebibeln med personliga hedersdiplom. Den sererespråkiga Bibelns första upplaga är slutsåld och för närvarande håller kyrkan på med korrigeringar inför andra upplagan.

Kyrkans ledare Abdou Thiam och pionjärdiplomet som han överräckte åt pastor Stig-Olof Fernström. Kristina Fernström fick ett diplom för bibelöversättningsarbetet. Thiam gästade Finland i samband med Finska Missionssällskapets partnerskapskonsultation i mars. Foto: Teija Laine

>> Läs mera om det finlandssvenska missionsarbetet i Senegal i kommande nummer av Mission.

SINGAPORE

"TRON ÄR FRAMFÖR ALLT GLÄDJE"

Varje år anländer thailändska gästarbetare till Singapore fulla av hopp, men faller istället offer för usla arbetsförhållanden och låga löner. Stödcentret och församlingen "Den goda nyheten", Good News Center, har blivit en trygg punkt för många thailändare i Singapore.

Petchara Wannakoon från Thailand hittade till församlingen då hon började arbeta i köpcentret. Nu är hon ansvarig för arbetet vid centret. Hon samarbetar med pastor **Ricksom Leon** från Singapores lutherska kyrka. Petchara satsar på bibelstudier och själavård. Hon har börjat hålla kontakt med församlingsmedlemmarna via Facebook. Hon tipsar dem om kommande tillfällen och delar uppmanande bibeltexter.

När dagens gudstjänst skall börja har rummet fyllts av thailändare.

Gudstjänst vid stödcentret som grundats av Finska Missionssällskapet.

UPPDRAG

KÄRLEK-TRO-HOPP - FRÅN

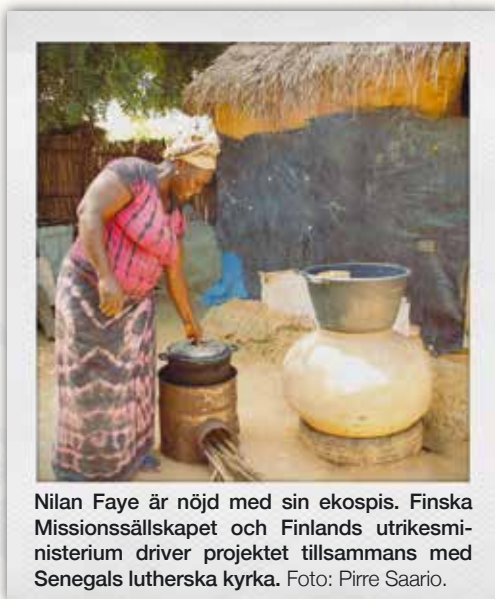
SENEGAL

BÄTTRE VARDAGSVILLKOR I BYARNA

Senegals lutherska kyrka lär invånarna på landsbygden att ta hand om sin hälsa, hygien och omgivning. Byborna får också praktiska hjälpmedel som underlättar i vardagen: ekospisar och kvarnar. Nu är byborna friskare och har lättare att försörja sig.

Närvårdaren **Jeanette Ndiaye** undervisar i byarna om hur renlighet förebygger sjukdomar och hur man hanterar sitt avfall och komposter. Byborna i Thiom säger att de numera arbetar helt självständigt. Jeanette står istället i förbindelse med kontaktpersoner som får rådfråga henne vid behov.

Byborna har också fått ekospisar som kräver mindre ved än traditionella öppna eldar, och maskindrivna kvarnar som sparar mycket tid för kvinnorna som tidigare malt för hand.

Nilan Faye är nöjd med sin ekospis. Finska Missionssällskapet och Finlands utrikesministerium driver projektet tillsammans med Senegals lutherska kyrka. Foto: Pirre Saario.

TANZANIA

MASSAJSPRÅKET GÄLLER I KYRKAN

Massajspråkets ställning har stärkts i Tanzania och används nu både i gudstjänsterna och i förskolorna i Morogoro-området. Omkring 150 präster och evangelister har lärt sig att använda ett nytt gudstjänstmaterial med liturgi och psalmer på massajspråket, för att kunna bemöta alla som vill lyssna till kyrkans budskap. Massajerna har redan fått tillgång till biblar, psalmböcker och katekeser på sitt modersmål.

Den lutherska kyrkans präster och evangelister arbetar ofta ensamma i svåråtkomliga områden. De uppskattar därför stödet och utbildningen som kyrkan ger i Morogoro stift. Vid seminarierna får de också verktyg för problemlösning och bättre kunskap om massajfolkets rättigheter, kvinnornas ställning, samt bevarandet av massajerna språk och kultur. Massajerna är också själva engagerade i sina rättigheter och har grundat ett nätverk för sina lokala ledare.

VÄRLDEN

MÄNNISKA TILL MÄNNISKA

PAKISTAN

NYA UTRYMMEN FÖR BIBELKURSEN

Pakistans förenade kyrka satsar på bibelundervisning genom brevkurser för så kallade bibelkorrespondenter. Den 14 mars invigdes och välsignades ett nytt centrum för institutet för bibelkorrespondens i Pakistan, Pakistan Bible Correspondance Institute, i Peshawar.

– Ledaren för institutet i Peshawar, pastor **Aamir Khan**, sade att han är mycket nöjd med de nya utrymmena och tackade och prisade Gud för dem. Efter biskop **Humphrey Peters** invigningstal gick vi alla in i

kontorslokalen, där vi ställde oss i en ring och bad. Biskopen välsignade byggnaden, säger **Ben Westerling**, Finska Missionssällskapetets regionchef för arbetet i Nepal och Pakistan.

Den gamla byggnaden förstördes av termiter och ett läckande tak. På bilden till höger, den nya lokalen. Foto: Ben Westerling

FÖRSKOLA PÅ EGET MODERSMÅL

Läskunnigheten har förbättrats bland massajernas barn i morogoro-området. De tre senaste åren har Finska Missionssällskapet och Tanzanias lutherska kyrka satsat på ett förskolprojekt på massajspråket.

De första eleverna som gått förskola på massajernas eget språk har nu börjat lågstadiet med god studieframgång. Tidigare har skolstarten varit mycket svår eftersom barnen varit tvungna lära sig läsa och skriva på de officiella undervisningsspråken engelska och kiswahili.

År 2013 deltog 13 nya skolor i förskolprojektet på massajspråket. 21 lärare lärde sig att undervisa på massajspråket. Dessutom publicerades och trycktes undervisningsmaterial på massajernas eget språk, vilket har lett till att skolornas popularitet ökat markant.

FAKTA

Finska Missionssällskapet verkar i 30 länder tillsammans med lokala kyrkor och organisationer. Församlingarna i Borgå stift och privatpersoner i Svenskfinland understöder projekt och missionärer i 13 länder.

Präster och evangelister på seminarium i Mtamba kyrka. Foto: Oskari Holmström

TANKESTÄLLARE I

Solveig Björklund-Sjöholm är ungdomsledare i Ingå församling. I april 2013 åkte hon till Thailand tillsammans med sina två döttrar för att arbeta som praktikant för Finska Missionsällskapet.

Solveig, bosatt i Dragsfjärd, åkte på missionspraktik till Bangkok tillsammans med sina döttrar Alina och Charlotta i april-juni 2013. De bodde i Thailand under den varmaste tiden på året: temperaturen rörde sig mellan 30 och 40 grader. Här leder Solveig och Alina söndagsskolan.

BANGKOK

TEXT JOANNA LINDÉN-MONTES

Jag hade gått kursen Min Mission och kom därför att tänka på möjligheten att åka på praktik med Finska Missionssällskapet i samband med mina diakonstudier. Jag tänkte att jag ville göra något annorlunda. Jag hade aldrig varit i Asien tidigare och ville se den delen av världen.

Solveig hade sina två flickor med sig till Bangkok, Alina (18 år) och Charlotta (9 år). Flickorna skötte sin skolgång genom självstudier och hemskolning i Bangkok.

– Vi bodde tillsammans ovanför Laksi församling, i samma byggnad som församlingspastorn och hans fru, som är diakon. Vi talade engelska med församlingens personal och människorna i området. Vi lärde oss lite thailändska, men det fanns alltid någon som kunde tolka när det behövdes.

Under den tre månader långa praktiken hann Solveig undervisa ungdomar i engelska vid församlingen tre dagar i veckan, medverka i en sommarklubb för barn, hjälpa till i söndagsskolan, göra studiebesök och vara med på många gudstjänster.

– Mina flickor fick vara med i arbetet och det gav dem en helt ny syn på tillvaron. Alina hjälpte till med förberedelserna för engelskaundervisningen, och ibland sjöng och spelade hon gitarr i kyrkan. Lotta fick hjälpa till i sommarklubben och komma med pyseltips för barnen. Hon lärde sig engelska under den här tiden.

Solveig säger att gudstjänstlivet

är härligt i Bangkok.

– Man stiger upp och sjunger i kyrkan. Många är med på gudstjänsterna, som fylls av musik.

TID FÖR VARANDRA

Klyftorna mellan fattiga och rika är stor i Thailand.

– Jag lärde mig en hel del om hur det fungerar i en annan kultur. Jag såg också att man tar hand om varandra på ett annat sätt än i Finland. Människorna tog sig tid att hjälpa andra, säger Alina.

Solveig håller med och poängterar att stressnivån är lägre i Thailand.

– Här har vi något att lära oss. Det finns tid i Thailand, trots att arbetsdagarna är långa och man jobbar mycket för att kunna överleva. Men man gör färre saker under dagen, och gör dem grundligare. Det här är något jag tagit med mig hem.

Solveig tog intryck av thailändarnas förmåga att se varandra och ta sig tid för samvaro. Hon säger att vi så lätt rusar genom livet. Vi glömer att stanna upp och leva.

– Vi fick ofta erbjudanden om hjälp i Thailand. Vi blev sedda. Att erbjuda hjälp, och själv kunna ta emot den, är en viktig lärdom, speciellt för unga som växer upp i vårt samhälle som är dominerat av självupptagenhet.

Solveig säger att hennes missionsupplevelse var lärorik.

– Mission kan vara så mycket mera än man tror, det finns så många områden att jobba med. Alla som jobbar med mission har en vär-

defull uppgift. En sån här upplevelse berikar ens liv. Ens värderingarna förändras också. Det var fint att kunna göra en insats.

Hon vill gärna dela med sig av sina insikter.

– Om jag kan föra in någon impuls från Thailand i ungdomsarbetet i Ingå församling vill jag gärna förmedla att vi inte behöver vara så främmande för andra kulturer, för vi är alla i grund och botten likadana, med samma känslor och behov.

Solveig säger att thailändarnas tidsbegrepp fick henne att tänka på en indisk dikt som följt henne genom livet, kloka ord som hon vill leva efter:

”Dagen idag är en märklig dag, den är din, dagen igår föll ur dina händer, den kan inte få något annat innehåll än du redan gett den. Dagen imorgon har du inte fått något löfte om, men dagen idag har du, det är det enda du kan vara säker på, den kan du fylla med vad du vill, använd dig av det: idag kan du glädja en människa, idag kan du hjälpa en annan, idag kan du leva så att kanske någon ikväll kan tacka för att du finns till. Dagen idag är en betydelsefull dag, den är din.”

> Vill du arbeta som praktkant eller volontär utomlands? Läs mera på www.finskamissionssallskapet.fi/utbildning

*Kyrkan vill fostra ungdomar till aktiva samhällsmedborgare.
Tron är inget som bara hör till en kristens privatliv, utan den
genomsyrar hela ens liv och syns på livets alla områden.*

TEXT BRITT-HELEN LINDMAN / MARIA PALMUSAARI

FRÅN FÖRFÖLJELSE TILL RELIGIONSFRIHET I NEPAL

Bishnu Kumari studerar vid Ebenezer bibelskola. Hon vill bli präst. Foto: Maria Palmusaari

Finska Missionssällskapet har jobbat i Nepal i över 30 år. Under många år bestod arbetet enbart av praktiska biståndsprojekt, eftersom evangelisation var förbjudet. Sedan religionsfriheten trädde i kraft kan sällskapet också stöda kristen verksamhet.

För de kristna i Nepal är det viktigt att visa att alla människor är lika värda. Kyrkan bryter ner den djupt rotade kastindelningen och ger en röst åt de kastlösa, som blir diskriminerade i alla samhällssektorer. Många från de lägre kasten har blivit ledare i sina församlingar. De för evangeliet vidare.

Fatalismen är också ett stort problem i landet. Därför betonar de kristna att ingen människas öde är förutbestämt, utan att Gud är nådig och vill oss människor gott. Kyrkan manar till samhällsansvar och engagemang för de mest utsatta.

De kristnas historia i Nepal var fram till år 1990 präglad av förföljelse. I och med avskaffandet av monarkin år 2006 förändrades situationen för de kristna. Den dåvarande regeringen utlyste Nepal till en sekulär stat. Det innebar en betydligt större frihet för kristen verksamhet. År 1966 hade kyrkan cirka hundra medlemmar. Idag har kyrkan uppskattningsvis 1-2 miljoner kristna och anses vara en av världens snabbast växande kyrkor.

BISHNU VILL BLI PRÄST

I Nepal stöder Finska Missionssällskapet bland annat Ebenezer bibelskola som finns i huvudstaden Kathmandu. Där utbildas präster, något det råder skriande brist på inom den snabbt växande kyrkan.

27-åriga **Bishnu Kumari** studerar teologi sista året på Ebenezer bibelskola. Då hon blir klar med sina studier vill Bishnu jobba i en församling. Att bli präst var en självklarhet för Bishnu. ”Som präst kan jag bäst tjäna min församling. Jag har redan i många år jobbat som frivillig i församlingen, jag har undervisat barn och unga.”

På Ebenezer bibelskola finns runt 40 studerande. Eleverna kommer från olika delar av Nepal och bor på skolans internat. Bishnu och många andra av skolans elever kan studera tack vare stipendier, bland annat från Finska Missionssällskapet.

Förutom Ebenezer bibelskola och studerandena där, stöder Finska Missionssällskapet också hiv-aidsarbete, söndagsskolarbete, verksamhet för kvinnornas rättigheter samt familje- och ungdomsarbete. För ung-

domarna ordnas årligen ungdomskonferenser som samlar unga från hela Nepal. Konferenserna består av verkstäder, där ungdomarna kan behandla olika frågor, såsom hiv/aids, familjeliv, ungdomar och politik, Bibeln och vetenskap, droger och beroenden, klimatförändringar och miljö, människohandel samt barnarbetskraft. Ungdomarna funderar också på hur ungdomsverksamheten kan utvecklas så att man bygger en bättre kyrka och ett bättre samhälle.

En av deltagarna på fjolårets ungdomskonferens, 19-åriga **Shajama Subedi**, berättar att temat människohandel var det som intresserade henne mest. ”Människor blir offer för människohandel på grund av fattigdom. Det är viktigt att förstå sig på detta problem, så att vi kan kämpa emot det och be för dem som drabbats.”

Shajama får inspiration från Gamla testamentets berättelser om människor som ägnade sitt liv åt Gud.

”Kristna i Nepal borde ta modell av detta och ägna sina liv och sina insatser åt att förverkliga Guds vilja. Då skulle Nepal bli ett bättre land att leva i och människorna skulle få höra evangeliets glädjebudskap.”

Kyrkan vill fostra ungdomar till aktiva samhällsmedborgare. Tron är inget som bara hör till en kristens privatliv, utan den genomsyrar hela ens liv och syns på livets alla områden.

KAMPANJ SOM LYFTER FRAM TRON

Finska Missionssällskapet startade en ny kampanj för några år sedan: Jag tror. Kampanjen berättar om hur Guds kärlek verkar och hur människor kommer till tro på olika håll i världen. Guds kärlek får oss att handla - att förkunna, hjälpa, be och stöda ekonomiskt.

Kampanjen kulminerar kring pingsten som är tidpunkten för den första församlingens födelse. Efter den första pingsten började det kristna budskapet spridas över världen och än idag når budskapet nya människor. Det kristna budskapet förmedlas av oss människor och förändrar världen där det drar fram.

VISSTE DU ATT!

Kampanjen lyfter i år speciellt fram den unga kyrkan i Nepal. Stöd kyrkan via insamlingsbrev som kommer på posten eller genom att ge en gåva till: IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv S2014 i meddelandefönstret. Tack för din gåva!

JAG TRÖR

Det diskriminerade santalfolket får upprättelse i den lutherska kyrkan i Nepal.

Foto: Joanna Lindén-Montes

I Patans kyrka i Kathmandudalen reserverar man mycket tid för bön och lovsång i gudstjänsten. Foto: Pirre Saario.

TD, pastor Eero Junkkaala, undervisade i slutet av fjolåret blivande präster vid Ebenezer bibelskola i Kathmandu. Samtidigt kartlade han den kristna kyrkans situation i Nepal för Finska Missionssällskapet. Foto: Sari Savela

DEN KRISTNA KYRKAN VÄXER PÅ VÄRLDENS TAK

TEXT EERO JUNKKAALA

För dryga 50 år sedan fanns det inga kristna i Nepal. Idag är de kristnas antal över en miljon.

”Vinka sen åt oss då du är där på världens tak”, sa människor åt mig när jag for till Nepal. I Kathmandudalen hade man dock ingen känsla av att vara uppe på världens tak. Luften var så tjock av avgaser och gatudamm, att jag hade svårt att se närmaste bergskulle. Efter att jag hade varit där några månader blev det strejk och trafiken stannade av. Först då kunde jag se Himalayas mäktiga, snöklädda bergstoppar. Jag är ju på världens tak, tänkte jag. Ingen annanstans finns så höga berg!

Nepal, med sina 30 miljoner invånare, är inträngt mellan sina mäktiga grannar, Kina och Indien och är ett speciellt land på många sätt.

DÖRRARNA ÖPPNADES TILL NEPAL

För 60 år sedan hade utlänningar inget att göra i Nepal. Också för kristendomen var landet totalt stängt fram till år 1951, men kristna världen över bad att Gud skulle öppna dörrarna till Nepal. Så skedde också. Då landet öppnades var kristna som bott utanför Nepal bland de första att flytta till landet. De hörde till olika kristna samfund, men beslöt tillsammans att inte grunda olika samfund i Nepal, utan att det i landet bara skulle finnas en enda kristen kyrka.

Kanske har detta också varit en av orsakerna till kyrkans snabba tillväxt? Kyr-

kan fick bli ordentligt nepalesisk. Senare har förstås en utländsk påverkan funnits och utländska trossamfund har påbörjat arbete i Nepal. Ändå säger de kristna stolt att man kan gå till vilken kyrka som helst i Nepal och fortfarande känna sig hemma, eftersom tillvägagångssättet är ganska lika överallt. Gudstjänsterna börjar med en timmes bön och lovsång, sedan följer en timme med predikan.

VARJE KRISTEN EN EVANGELIST

Enligt uppskattningar är kyrkan i Nepal en av världens snabbast växande kyrkor. Man uppskattar att antalet kristna i landet idag uppgår till närmare två miljoner. Detta är mycket i ett land, som alldeles nyligen var världens enda officiella hinduiska stat.

När jag frågade människor varför kyrkan växer så snabbt, fick jag olika svar. Ett svar är: ”varje kristen är en evangelist”. Om påståendet är ens till hälften sant, är det utan tvekan en av förklaringarna. Det måste också vara den viktigaste förklaringen, för i landet har det funnits enbart en handfull missionärer och utbildade präster. Den kristna tron har egentligen alltid vuxit på det här sättet.

En annan förklaring till kyrkans tillväxt anses vara att kyrkan i Nepal är en bedjande kyrka. Detta kan man inte bevisa med statistik, men förklaringen låter ju biblisk. Där det finns mycket bön finns det mycket välsignelse, säger ett gammalt ordspråk. Jag hörde också en

sån här fundering: i kyrkan finns ingen kastindelning. Utanför kyrkan låser kastväsendet fast människor i olika kast, något som hindrar dem från att umgås på lika villkor. I kyrkan och vid Herrens nattvardsbord är alla jämställda. Alla är lika värdefulla och frälsta av Kristi nåd.

Med hjälp av statistiken har man dock kunnat visa en intressant sak. Den viktigaste orsaken till att människor kommit till tro är att de upplevt helanden tack vare förbön. I byarna är hälsovården dålig och människorna har blivit vana att gå till olika medicinmän. När deras konster och knep inte gett resultat, har någon föreslagit att de ska gå till en kristen kyrka, för där ber man också för sjuka. Många har på det viset blivit helade och efter det kommit till tro. Vår Herre har på olika håll i världen olika sätt att kalla människor till sitt rike.

BE FÖR DEN VÄXANDE KYRKAN

Men hur ska vi kunna samarbeta med kyrkor som inte är lutherska? Själv tycker jag att vi skulle vara dumma och fulla av självgodhet om vi skulle säga att vi inte vill leka i samma sandlåda.

Unga och gamla kyrkor måste leva i växelverkan med varandra. Vi har något att ge dem och de har mycket att ge oss. Jag vinkar alltså från världens tak och hälsar: be för den växande kyrkan i Nepal och sänd missionärer dit, sådana missionärer som vill vara med och bygga Kristi världsvida kyrka.

Massajkören Loruvani Choir uppträder på missionsfesten, bland annat på lördagen vid programpunkten "Vägar till tro" klockan 10-11.30.

Den 6-8 juni hålls den svenska och den finska missionsfesten samtidigt och på promenadavstånd från varandra i Vasa. Årets tema är "Vägar till Vattnet". Kristus är det levande vattnets källa som samlar oss, ger oss hopp och sänder oss att tjäna. – Missionsfesten har planerats med förhoppningen om att var och en skulle känna sig välkommen och få ny inspiration. Vi har alla en viktig uppgift, säger Tor-Erik Store, kyrkoherde i Vasa svenska församling. Programhäftet finns i din församling och på www.missionsfesten.fi. Det behövs ingen förhandsanmälan till festen. Hjärtligt välkommen!

Programglimtar:

Om inte annat anges hålls programmet i Hansa-campus.

Fredag 6.6

8.45–16 Missiologiskt symposium – Missiologinen symposiumi. En dag om marginalisering, försoning och att bli starkare.

18–19.15 Vägar till vattnet – Veden äärelle. Vasa Arena. Festen börjar! Gemensam inledning för barn och vuxna. Medverkande: Kom och sjung-finalister, Walle-nalle från Wasalandia, en grupp kristna från Thailand m.fl.

20–21.30 Människonära berättelser – Ihmisen kokoisia kertomuksia, Vasa Arena. Medverkande: massajkören Loruvani Choir, biskop Jacob Moreto, Amani-kuoro m.fl.

Lördag 7.6

10–11.30 Vägar till tro. Kyrkan växer, men varje människas väg till tron är individuell. Berättelser i ord, ton och bild från olika delar av världen. Medverkande: biskop Jacob Moreto, Loruvani Choir och Zhong Fei från Kina. Videohälsningar av missionärerna.

13–14.30 Livets vägar. Bara en bråkdel av världens funktionshindrade får sina mänskliga rättigheter tillgodosedda. Orsakerna är många. Hur kan vi hjälpa funktionshindrade att bli fullvärdiga medlemmar av sitt samhälle? Medverkande: biskop Björn Vikström, rektor Annet Munga från Tanzania, Khalil Alawnia från Palestina, Furahakören.

18.30–19.30 Grattis vår kyrka – Onnea, meidän kirkko (t), Vasa Arena. Vi firar den globala kyrkans födelsedag. Genom hälsningar från olika delar av världen får vi höra om hur Guds kärlek förändrar liv. Medverkande: dansgruppen Xaris Finland m.fl.

Söndag 8.6

10–11 Vägar till Bibeln. Pastor Outi Laukkanen och lokala musiker vittnar om det levande vattnet i Bibeln. Den svenskspråkiga budkaveln ges vidare.

12.30–14 Han överger oss inte – Hän ei meitä hylkää. Vasa Arena. Familjemässa med missionärsvälsignelse. Medverkande: biskop Björn Vikström och biskop Simo Peura med flera.

Aktuellt

EN VÄLGÖRANDE GÅVA TILL MORS DAG ELLER STUDENTFESTEN

Istället för en gåva kan du på morsdag, studentfesten eller andra högtidsdagar uppvakta med ett gratulationskort som hjälper utsatta människor i olika u-länder där Finska Missionssällskapet verkar. Det finns två motiv att välja bland. Korten kan beställas kostnadsfritt från tfn 020-7127 282 eller per e-post till [fms\[at\]finskamissionssallskapet.fi](mailto:fms[at]finskamissionssallskapet.fi).

Med korten följer ett bankgiro för inbetalning av valbar summa till ett gott ändamål. För till exempel fem euro förmedlar du ett bokpaket till Nepal, medan tio euro täcker vaccinationskostnaderna för fem barn i Senegal. Med 20 euro är du med och möjliggör en söndagsskolklass ett år i Senegal, 25 euro räcker till ett lamm för en familj i Etiopien och 30 euro till mathjälp i två månader för en familj som drabbats av en naturkatastrof. Tack för ditt stöd!

Händelsekalender 1/2014

6-8.6: Missionsfest i Vasa med temat "Vägar till vattnet". www.missionsfesten.fi

22-27.7: Kyrkans Ungdoms sommarläger i Pieksämäki. Finska Missionssällskapet medverkar.

6.9: Frimärks- och myntauktion vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18. Visning klockan 10, auktion klockan 11.

27-28.9: Kursen Min Mission startar på Lärkkulla. Sista anmälningssdag 25.8. För mer information, se www.finskamissionssallskapet.fi/utbildning eller kontakta Ingrid Björkskog, ingrid.bjorkskog@finskamissionssallskapet.fi

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i tidningen Mission, kontakta då Finska Missionssällskapets svenska sektion, tfn 020 7127 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer tredje veckan i september, skall vara redaktionen till handa i slutet av augusti.

FMS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond
skriv MAJA i meddelanderutan
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton
Britt-Helen Lindman,
tfn 020-7127 266

Testamenten
Tarja Larmasuo, tfn 020-7127 204

”LÅT NYA SLÄKTEN BEDJA FADER VÅR”

I missionspsalmen 443 sjunger vi i en strof Låt nya släkten bedja Fader vår. När ett barn döps i kyrkan, tänker jag ofta på att här har tidigare generationer bitt sitt Fader vår under kyrkans valv. De närvarande, ibland tre generationer på plats, bevittnar hur en ny generation i dopet välsignas med handpåläggning och bönen Fader vår.

I söndagens mässa eller gudstjänst ber vi bönen Fader vår. Jag håller mer och mer med kantorn som påpekade att liturgen inte varje gång behöver säga: ”Vi ber den bön som Jesus själv har lärt oss”. Om församlingsborna har gått i skriftskola och någon gång då och då deltar i församlingens verksamhet vet de nog att det är Jesus som har lärt oss bönen Fader vår. Ofta säger jag - Låt oss med Kristi kyrka genom alla generationer be Fader vår...

Ibland undrar jag om vi går släktvis till himlen. Det märkte jag i Senegal under vår senaste arbetsperiod. Ungdo-

marna i församlingen verkade först helt främmande för mig. När de sade sitt namn fick jag ofta en aha-upplevelse. De var barn till föräldrar som jag kände sedan tidigare. I dag har den unga kyrkan i Senegal familjer där redan tre generationer tillhör kyrkan. Nya generationer lär sig bönen Fader Vår.

På Kyrkans Ungdoms läger i Piek-sämäki stötte jag en gång på ett större gäng som stod och pratade på gårdsplanen. Jag sa skämtsamt till dem, det är roligt att se någon som man inte är släkt med. I verkligheten var alla som stod där mina släktingar, en del äldre, en del yngre och någon ingift. Då jag träffade barn och ungdomar på lägret kunde jag, med stor sannolikhet, gränsande till visshet, konstatera att den och den måste vara barn till mina vänner, som jag var på läger med i den ljuva ungdomen. En del av oss bär hela släktutredningen i ansiktsdragen. Nu har ett nytt släkte lärt sig be Fader vår och är aktivt

med i församlingens ungdomsarbete.

I missionspsalmen sjunger vi också: Låt nya stämmor prisä Herrens Gud, på nya tungomål, i nya land. Det har varit en viktig upplevelse för mig att be Fader vår på serere: Faap in fee na arjana. En ny generation lär sig Herrens bön, och de lär sina barn samma bön. Så rotar sig kyrkan i ett nytt land på ett nytt språk.

Jag hoppas Missionsfesten i Vasa får bli ett tillfälle då missionsfamiljen samlas kring det gemensamma Fader Vår. Då vi träffas på missionsfesten från olika kontinenter får vi tillsammans glädjas över hur Gud ger svar på vår bön Låt ditt rike komma. Guds rike når människor runt om vår värld. Ibland gäller det den första generationen kristna, andra gånger har kyrkan redan hunnit slå rot. Amen.

Tor-Erik Store

kyrkoherde i Vasa svenska församling,
värd för missionsfesten 6-8.6.2014.

Foto: Ari Koivulahti